

МОЛОДИЙ КОММУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання X

№ 16 (1028)

ЧЕТВЕР

6 ЛЮТОГО 1969 р.

Ціна 2 коп.

ВІРНИЙ ДРУГ ІЛІЧА

В Київському філіалі Центрального музею В. І. Леніна відкрилась виставка, присвячена 100-річчю з дня народження визначного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, вірного друга і соратника В. І. Леніна Надії Костянтинівни Крупської. Численні матеріали виставки — книжки, газети, журнали, фотографії, спогади — розповідають про кипуче життя і багатогранну діяльність Н. К. Крупської в рядах ленінської партії, на посту заступника народного комісара освіти РРФСР, члена Президії Верховної Ради СРСР, про той великий вклад, який вона внесла в розвиток радянської педагогіки.

(РАТАУ).

ПЕРЕХІДНІ ПРАПОРІ — КРАЩИМ

ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР розглянули підсумки соціалістичного змагання областей і районів по осушенню боліт і заболочених земель за 1968 рік, визнали переможцями у соціалістичному змаганні і присудили перехідні Червоні прапори ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР: Івано-Франківській області з видачею грошової премії в розмірі 5 тисяч карбованців; Новоград-Волинському району Житомирської області з видачею першої грошової премії в розмірі 3 тисяч карбованців; Самбірському району Львівської області з видачею другої грошової премії в розмірі 2 тисяч карбованців.

Відмічено, що хорошим успіхів у соціалістичному змаганні по осушенню і освоєнню боліт і заболочених земель домоглися Закарпатська, Волинська, Черкаська і Львівська області; Коломийський район Івано-Франківської області, Березанський район Тернопільської області, Кемінь-Каширський район Волинської області, Костопільський район Ровенської області.

(РАТАУ).

НОВИНИ

ВИСТУПАЄ
ГЕРОЙ
ПІСНІ

Вже з перших днів січня в гуртожитку йшла мова про «вогник». Приміщення, яке вмістило б усіх бажаючих, немає, тому вирішили запросити найбільш шановних. І ось Ідальня гуртожитку стала святою залом. Її заповнили передові будівельники тресту «Кіровоградвуглебуд».

«Вогник» розпочався піснями «С чого починається Родина?», яку виконали всі присутні. Захоплюючо була розповідь Героя Радянського Союзу льотчиці А. Ф. Худякової. Схвилювала всіх «Пісня про розвідника Короля» Костянтина Ляпіна, яка народилася в 1944-му:

Ю. СКЛЯР,
робітниця.

«МОСКВИЧ»
ВІД ФОРТУНИ

Механік колосону імені Ілліча Анастолій Безоговоричний не сподівався, що в цьому році стане власником новенького «Москвича». Але по комсомольській дотері йому випав шансавий білет. Анастолій виграв автомобіль.

Мешканець Петрового Віталій Смаглюк виграв путівку в туристський міжнародний табір.

Л. ШМУЛЕР,
Петрівський район.

Якби ви запитали Галю Скалінську, чи любить вона своє село Сухий Ташлик, що у Вільшанському районі, то почули б ствердну відповідь. Від свого батька, який вже близько тридцяти років за кермом трактора, взяла дівчина ту любов до рідної землі. І ось через кілька місяців Галина повернеться в село з Бобрунця, де вона навчає заріз професію тракториста.

Фото М. СМАГЛІЕНКА.

НАЙЩАСЛИВІШИЙ — У ЮВІЛЕЙНОМУ

Я не можу не поділитися своїм щастям. Бо день, коли я стала комсомолкою, лишився в моїй пам'яті назавжди. Тоді й сонце тепліше гріло, і друзі ніжніше всміхались, і ладилось все.

— Мамочко! — забігла я до кімнати. — Мамо... — і не могла від хвилювання говорити.

А як було прикро до цього, коли більшість моїх однокласників приходили в школу з комсомольськими значками, а я щоранку прасувала галстук! Тоді мені не було чотирнадцяти років. А напередодні 50-річчя Ленінського комсомолу нам урочисто вручив секретар райкому ЛКСМУ квитки.

З того часу, як стала я комсомолкою, ніби нічого й не змінилося. Я так само вчуся в школі, займаюся спортом, захоплююсь художньою самодіяльністю. І все ж, коли подумати, змінилося дуже багато. В моєму табелі стало більше п'ятирок, є нові друзі, добавилось справ та турбот комсомольських. Що б не робила, завжди пам'ятаю, що я комсомолка. Дуже пишавося, що одну з рекомендацій мені дав секретар комсомольської організації школи. Мені було б дуже соромно, коли б я його в чомусь підвела.

Я мрію стати вчителькою. Утвердитись в своїй позиції тепліше гріло, і друзі ніжніше всміхались, і ладилось все. Утвердитись в своїй позиції тепліше гріло, і друзі ніжніше всміхались, і ладилось все.

Глибоко запали мені в душу слова Є. Винокурова: «Вчитель, виховай учня, щоб було потім у кого вчитися». Слова ці стали девізом мого життя. Адже, щоб мати моральне право когось вчити, треба багато вміти і знати. І тут мені знову допомагає комсомол. Бо де ж краще вивірити себе, як не в колективі?

Я ніколи не забуду той день, коли дала клятву на вічність Ленінській Спілці.

Світлана ТКАЧЕНКО,
учениця Хмельівської середньої школи Маловісківського району.

КОНТРОЛЕР — РОБІТНИЧА СОВІСТЬ

МОЖНА НЕ ПЕРЕВІРЯТИ

Візок, наповнений металевою стружкою, везли (аби ближче), незважаючи на те, що вибраний шлях незручний. І ось тобі — перекинувся. Стружка розсипалась, хлопнула на верстаті.

— Хлопці, та певже ж не можна везти іншим шляхом? Хто ж так робить? Збирайте тепер. — Петро Сокуренько осудливо дивився на випувачів. Хіба ж тут не обурився? Всі борються за чистоту, за порядок, а тут — нехтують. Бач, не хвилює їх те.

Петро працює на ремзаводі «Укрпункроремтресту» фрезерувальником. Має третій розряд. Та він може позмагатись з робітниками, що мають вищу кваліфікацію. Якість продукції, що виходить з-під його рук, пайового гатунку. У відділі технічного контролю впевнені, що продукцію Сокуренька можна і не перевіряти на точність обробки — ніяких дефектів, та все ж — треба. Але не було жодного випадку, щоб йому повернули якусь деталь, як забраковану.

Ось уже три роки, як він виготовляє і здає відділу технічного контролю продукцію за методом саторонців, з першого пред'явлення.

За якісну продукцію робітника щомісяця преміюють: десять відсотків до місячного заробітку.

Та якість якістю, а хотілось би побачити, як працює насос, зроблений своїми руками. І не тільки б хотілось, а й треба. Бо ж на всю Україну виготовляється продукція на їхньому заводі.

Від ремзаводу був організований виїзд бригад по перевірці продукції, що випускає завод, безпосередньо в роботі, у виробництві.

Головний механік Новоукраїнського цукрового комбінату похвалив за насос. Дивились, перевіряли самі — і були задоволені: газоні насоси працюють бездоганно. В кожному із них є деталь, яку виготовував Петро.

Сокуреньку, члену комсомольського бюро заводу, доручено слідкувати за ходом соціалістичного змагання між бригадами і цехами і направляти роботу в потрібне русло. Справляється добре. Щомісяця підводить підсумки змагання і результати опубліковують в «Комсомольському прожекторі». Сам же виконує норму на 150—160 процентів щоденно.

Є одна хороша трудова риса у

молодого фрезерувальника — бережливості. Це видно у всьому: верстат в охайному стані, інструмент в порядку, та й служить краще, ніж в сусіда. Секрет?

— Немає тут ніякого секрету, — говорять. — Все просто. Ось дванадцятиміліметрова фреза. Вона підпрацювала норму. Я переточую її на одинадцятиміліметрову, а потім на десятиліметрову. Тому і працює інструмент у мене в три-п'ять разів більше норми.

За сумлінну, відмінну роботу Петра Сокуренька в минулому році було нагороджено безплатною туристською путівкою по маршруту: Київ — Москва — Ленінград. Вражень стільки, що й переказати годі. А найбільше — Ермітаж.

— Ніколи не забути, — говорить Петро. Робота — перш за все. Але приходиться вечір... Спішити комсомольцям на вечірні навчання. Книжки ждуть. Кімнати незабаром десятій клас. Ціль існа — технікум. Знову вчитись.

Отак крокує-хлопець до школи, розмірковує і, неспішитно для себе, наспівує мелодію, що вполубав. А зі шкоти, ідучи на каток, теж співає. Репетиція на ходу.

Петро — учасник художньої самодіяльності. Любить співати. Коли йшов через зал, почув за собою: «І тут у нього порядок». І поплалась пісня його улюблена «С чого починається Родина».

З людей, Петре. От з таких, як ти. В. ШЕВЧЕНКО,
інженер обласного Будинку науково-технічної пропаганди. м. Кіровоград.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Так, день вступу до комсомолу — пам'ятний. І нам дуже хотілось б, щоб про нього розповіли всі, хто його вже пережив. Хай пригадають ветерани комсомолу і ті, хто біля серця носить вже не комсомольський, а партійний квиток. Ми з задоволенням прочитаємо відповідь нашнього голуба колосону села Буквар Олександрівського району Валентина Царалунги і секретаря комсомольської організації меблевого комбінату Людмили Хитрової, групи-організатора Кіровоградського агрегатного заводу Тетяни Ткач та тракториста колосону «Росін» Долинського району Миколи Біденка. І, взагалі, всіх тих, чия юність була і нині пов'язана з Комуністичною Спілкою Молоді.

Леонід ТЕНДЮК

Коли ми приїхали в поселення, вождь його вярда розважався — палив гнилі дерева...

тилі йому за це своєю палкою любов'ю: серед тропічної гушавини ще за життя письменника проказали вони...

Гонолулу. Пляж. Вайкікі. Катарія на дошках.

Після хвилювання біля хижини почалося гуління. Завунали укалеле, глухо обізвався барабан.

Жила на Саваах красуня Сіна. Вона відмовляла всім женихам. І тоді юний вождь Туа із сусідніх островів Фіджі перетворився на вулкана.

А зорі, як росяві квіти. Що з них ти сплетла нам вінок. І море танцює із вітром Полінезійський танок.

ВТРАЧЕНИЙ РАЙ

Таїті, далекий загадковий острів — моє романтичне вітрило! Я навію омріяв тебе, я стільки думав про тебе...

Коли слякхнув світанок, прямо по курсу корабля сядав проступали силуети гір. Таїті! Остріра сириваї казової краси.

Продовження. Початок в газеті за 1 і 4 лютого.

ДИПЛОМ? ПРОФЕСІЯ? МРІЯ?

Галині відповідають читачі

Лист Галини П., який було видруковано в «Молодому комунарі» за 25 січня ц. р., викликав жваве обговорення старшокласників.

Друкуючи кілька відповідей, думаємо, що вони допоможуть розібратися у завтрашніх дорогах мріях не лише Галині, а й багатьом тисячам її ровесників.

ДОБИВАЙСЯ МЕТИ!

Шановна подруго! Мене дуже схвилював твій лист. Адже ти цікавилася дуже важливим питанням: який обрати шлях у майбуттє? Це дуже добре, що ти мрїєш водити поїзд.

ХВИЛЮЮТЬ ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

Дорсга редакції! Я — ровесник Галини П. У цьому році закінчую десятиий клас. І, звичайно, мрїю про майбутнє професію, про той день, коли стану журналістом.

Мене хвилюють долі людські. Особливо — юність, коли людина не має достатньо сил, щоб підкорити собі всі обставини, щоб не бути залежним від когось.

ПРАЦЮВАТИ ТОДИ ЛЕГКО

Галино! Пише тобі Надія Ясеновенко з Гнатівки, що в Добромильському районі. Прочитала я в «Молодому комунарі» твій лист і вирішила відгукнутися на нього.

ДОБРА РЕДАКЦІЯ!

Я не згоден з тим, що до професійно-технічних училищ вступають лише ті учні, які слабенько навчались в школі.

РЕПЛІКА ПРОКАТАВ БАБУСЮ

Надзвичайно гуманним виявився водій автобуса № 291 Кіровоградського автопарку Василь Червінський.

Ми не знаємо, чи інші думками керувався водій автобуса № 291, чи іншими, але те, що такий обурливий факт стався 31 січня, то це точно.

ТЕЛЕЕКРАН. ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД П'ЯТНИЦЯ, 7 лютого. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Гімнастика для всіх. (М). 9.15 — Теленовини. (М). 10.00 — Ранкова розважальна програма. (М). 10.30 — «Людина і релігія». (М). 11.00 — «Музичний турнір міста».

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ. м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 29-33-55, відділу пропаганди — 29-33-66, решти відділів — 29-33-55.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, с. Кіровоград. Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.